

29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

«Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Τῶν ἁγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ὀσίου. Γεωργίου Νικομηδεῖας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

ᾠχος β'. Ἐωθινὸν ε'.

Τυπικὸν 25ης Δεκ., περίπτωσις ε' §§41-43· τὰ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

\* \* \* \* \*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Δι-Θ.

**Θ** ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα  
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο  
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

**Στίχ. α'.** Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

**Στίχ. β'.** Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

**Στίχ. γ'.** Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

**Θ** ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν  
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα  
τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ  
Τὸ Ἀναστάσιμον.

**Ο** τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η  
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας  
τη α στρα πη της Θε ο τητος ο τε δε και τους  
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη  
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε  
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων  
δο ο ο ξα σοι

Δόξα.

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ.

**Ε** υ αγ γε λι ι ζσ Ι ω σηφ τω Δα βιδ τα θαν  
μα τα τω Θε ο πα α το ρι Παρ θε νον ει δεσ κυ  
ο φο ρη η σα σαν με τα μα γων προ σε κυ υ  
νη σας με τα ποι με νων ε δο ξο λο γη σας δι  
αγ γε λσ χρη μα τι σθεις ι κε τευ ε Χρι ζον  
τον Θε ον σω θη ναι τας ψυ χα α ας η μων

Καὶ νῦν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ.

**Η** γεν νη σις σὺ Χρι στε ο Θε ος η μων  
α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως  
εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ  
πο α στερος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον  
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι  
νω σκειν εξ υ υ υ ψαα να το λην Κυ ρι ε  
δο ξα σοι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

\*\*\*

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἦχος Δι-Θ.

**Ο** ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου  
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω μα σιν  
δο νι κα θα ρα ει λησας και α ρω ω μα σιν εν  
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η  
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το

με γα ε ε ε λε ος

Δόξα.

**T**αίς μύροφο οροίς Γυναι ξι πα ρα το μνη  
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α  
τα μύρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α  
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος  
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων  
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸ προσταχθέν. Ἦχος Νη ρ

**A**<sup>Νη</sup> γαλ λι α α σθω ου ρα νος γη ευ φραι  
νε ε ε σθω ο τι ε τε ε χθη ε πι γη  
ης ο α μνοσ τθ Θε ο πα ρε χων τω κο ο σμω  
την α α πο λυ τρω σιν ο Λο ο γος ο εν τοις  
κο ολ ποις ων τθ Πα τρος προ η ηλ θεν εκ της  
Πα ρ θε ε νθ α νευ σπο ρας  
γοι οι ε ξισ ταν το ο ρων τες εν Βη θλε εμ

<sup>Δι</sup>  
 τι κτο με νον ως νη πι ι ον <sup>Νη</sup> ον δο ξα α ζει τα συ  
 υμ πα αν τα <sup>ν</sup>

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος  $\overline{\omega\alpha\delta\epsilon}$  Δι - θ

**Τ** ον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη κω λυ υ  
 υ υ υ υ σας <sup>θ</sup> την πε τραν της πι ι στε ως α  
 να στας πα ρεσ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι <sup>Δ</sup>

Δόξα.

**Τ** ων μα θη τω ων σου ο χο ρος συν Μυ ρο φο  
 ροις γυ ναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω νως <sup>θ</sup>  
 κοι νην γαρ ε ορ την συν αυ τοις ε ορ τα α ζο μεν  
 εις δο ξαν και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ  
 των φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου  
 το με γα ε ε ε λε ος <sup>Δ</sup>

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος  $\overline{\pi\alpha\delta\epsilon}$  Νη ς

**Ο** υ ρα νο ος μοι ε φα α νης ση με ρον γη <sup>Δ</sup>

ε πι σοι οι γαρ γεν να α ται ο Ποι η της και  
 φα ατ νη α να κλι νε ται εν Βη θε εμ της Ι ς  
 δαι αι ας συν Α γγε λοις υ μν ς σι και Ποι με  
 νες α πα αυ στως εν υ ψι στοις δο ο ξα ει ρη  
 νη τω Κο σμω τε ει δον γαρ α στε ρα ο δοι πο ρην τα  
 οι Μα α γοι ο ξε ε ως τε προ ε τρε χον τς  
 προ σα ξαι τα δω ρα αυ των χου σον σμυ ρναν και αι λι  
 βα α νον ως πα αν των υ πα ρ χον τι θε ω και  
 Βα σι λει αι ω νι ω και Κτι στη η τς πα αν τος  
 εν Σπη λαι ω δι οικ τον ε πι φα νεν τι βρο τοις

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

**Ε**υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι  
 και ω μα τα σθ  
**Τ**ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη  
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τς θα να α  
 τς δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

**Ε**υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι  
και ω μα τα σσ

**Τ**ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

**Ε**υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι  
και ω μα τα σσ

**Λ**ι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σσ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε

**Ε** υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι  
και ω μα τα σθ<sup>u q</sup>

**Μ** υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων  
ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ<sup>u q</sup> εν η χθ ον  
το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με  
τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε<sup>u q</sup> ως Θε ος  
γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος<sup>u q</sup>

**Δ** ο ξα Πα τρι ι και Υι ω<sup>v' z</sup> και Α γι ω Πνευ μα  
τι<sup>u q</sup>

**Π** ρο σκυ νθ ο μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ο τθ  
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα<sup>u q</sup> την α γι ι  
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις  
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος<sup>u q</sup> Α  
γι ος ει Κυ ρι ι ε<sup>u q</sup>

**Κ** αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των  
αι ω νων α μην<sup>u q</sup>



**Z** ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ  
 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε  
 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα  
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις  
 Θε ος και αν θρω ω πος

**A** λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς  
 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

**A** λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη  
 λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,  
 κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.  
 Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ᾶ̣ Κε ρ

**E** υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα  
 ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α  
 α σς

**T** ω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η

η μος<sup>22</sup> κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε<sup>22</sup> ε εν νε ε  
κροι οι οι ο ις λο γι σθεε ε ε ντα<sup>9</sup> τϷ θα να  
τϷ Ϸ δε ε Σω ω ω τε ρ τη η ν ι ι σχυ υ υ υ ν  
κα θε λο ο ο ο ντα<sup>9</sup> και αι συν ε ε α αυ  
τω<sup>22</sup> το ο ν Α δα μ ε γει ει ρα α α ντα<sup>9</sup>  
και εξ α δϷ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω  
ω σα α α ντα<sup>9</sup>

**Ε**υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα  
ξο ο ο ο ν με τα α δι ι ι και ω μα τα α α  
α σϷ<sup>9</sup>

**Τ**ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα<sup>9</sup> συμ πα θως τοι  
οις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι  
κι ρ να α α α τε<sup>9</sup> ο ο α στρα α α πτων<sup>22</sup>  
εν τω τα φω α α γγε ε λος<sup>22</sup> προ σε φθε ε γγε ε  
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ο ροις<sup>9</sup> ι ι δε  
τε ε υ υ μει ει στον τα α α φον και η η σθη η

η τε ο Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϛ

μνη η η μα α α τος

**Ε**υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ

**Λ**ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σϛ ϛ ϛ θρη νο λο γϛ ϛ ϛ ϛ σαι αλλ ε πε

στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε θρη η νϛ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να

α α στα σι ιν δε απο ο στο ο λοις ει ει

ει παα α α τε

**Ε**υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ

**M** υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες<sup>22</sup> με τα μυ ρωνελ θς ς ς σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ<sup>9</sup> ε νη

χς ς ντο Α γγε ε ε λς<sup>22</sup> προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νς τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε<sup>9</sup> ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τς μνη η η μα α α

τος<sup>9</sup>

**Δ** ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι<sup>9</sup>

**Π** ρο ο ο ο σκυ υ νς ς ς με εν Πα τε

ε ε ρα<sup>22</sup> και τον τς τς Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα<sup>9</sup> τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ς σι ι ι α<sup>22</sup> συν τοι ο ις Σε ε ρα α φιμ<sup>22</sup> κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος<sup>9</sup>

Α α γ ι ι ο ο ς ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

**Κ** αι νυ υ υν και α α ει και εις τας αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην

**Ζ** ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

σα τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ

ς ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος

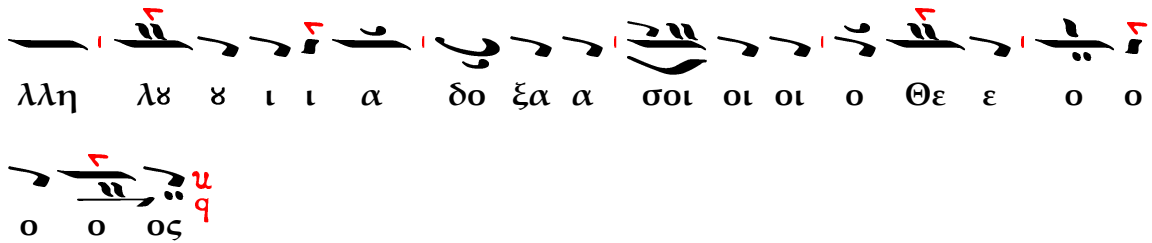
**Α** λλη λς ι α Α λλη λς ι ι α Α

λλη λς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

**Α** λλη λς ι α Α λλη λς ι ι α Α



Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

\* \* \*

## ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος Βου

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμπω μου  
της καρδι ασπρος σε Σω τηρ σω στον με ση ε πιλαμψει  
Ε λε η σον η μας τους πται ον τας σοι πολ λα  
καθ ε καστην ω ραν ω Χρι στε μθ και δος προ τε λους  
τρο πους του με τα νο ει ει νσοι  
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ  
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι  
ω νων α μην

**A** γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ει ν πε λει το  
α γι α ζειν το κι νειν την κτι σιν Θε ο ος γαρ  
ε στιν ο μο ου σι ος Πα τρι και λογω

Ἀντίφωνον Β΄

**E** ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν τις  
ι κα νο ος σω ος φυ λαχθη ναι εκ του εχ θρου α  
μα και αν θρω πο κτο ο ν

**T** οις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τερ  
τον σον δου λον λε ε ον τος τρο πον κατ ε μου κι  
ν εν ται και γαρ οι εχ θροι οι μη

**Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ  
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι  
ω νων α μην

**A** γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ε  
ρα ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν  
τη ρει εν Πα τρι ι δι Υι ου ου δε

Ἀντίφωνον Γ

**Ο** ι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον ε οι  
κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μως σα λευ ον ται  
προσβολαιαις του Βε λι ι αρ

**Ε** ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει  
να τωσαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη  
ρα βδω τον κληρον αυ του

**Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ  
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι  
ω νων α μην

**Α** γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα  
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στο λοις και τοις α θλοις κα τα  
στε ε φονται Μα ρ τυ ρες και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

**Ε** ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου  
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη  
λα ων κυ κλω σει σε



Στίχος α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

Ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου  
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη  
λα ων κυ κλω σει σε

Στίχος β'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου  
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω  
γη λα ων κυ κλω σει σε ε ε

### ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Αἰνεσα αὐτὴν ἡ ἡ Ζ' πασα τον  
 Κυριον ο ο ον

### Εὐαγγέλιον.

**Ὁ διάκονος:** Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

**Κύριε, ἐλέησον. (γ)**

**Ὁ διάκονος:** Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

**Ὁ ἱερεύς:** Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ὁ ἱερεύς:** Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

**Ὁ διάκονος:** Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.**

### Ἑωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἔκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγινῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρῖμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθρῆσαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν

ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, \* προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, \* τὸν μόνον ἀναμάρτητον. \* Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν \* καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν \* ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· \* σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, \* ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, \* τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. \* Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν \* τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· \* ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ \* χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. \* Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, \* ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. \* Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, \* θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

## Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ ( † 1889)

Χ Δ

**Ε** λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

**Ε** πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ καὶ ἀπο τῆς ἀμαρτίας μὲ κα θάρισον

με

**Ο**τι τὴν ἀνομιαν μὲ γωγινωσκῶ καὶ

ἡ ἀμαρτία μὲ νωπιον μὲ στι δια παν

τος

**Σ**οι μόνω ἡ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρον ε

νωπιον σε ποι οἰησα ὅπως ἀνδὶ καὶ

ωθῆς ἐν τοῖς λογοῖς σε καὶ νικῆσεν τὸ κρινεσθαι

σε

**Ι**δὲ γὰρ ἐν ἀνομιαῖς σου νεληφθῆν καὶ ἐν ἀ

μαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μητηρ μὲ

**Ι**δοὺ γὰρ ἀληθειαν ἡ γὰ ἀπησας τα α

δηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σε ἐδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

**Ι**δὲ ὅ ὅ ὅ ὅ ὅ ὅ γὰρ ἀλη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα  
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο  
φι ι ι α ας σα ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α  
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀχόροδος.

**Ε** ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

**Ρ** αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο  
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

**Α** κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο  
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

**Α** πο ςρε ψον το προ σω πον σα πο των α  
μαρ τι ων μη και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον

**Κ** αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μδ

**Μ**η αποριψης με απο τσ προσωπσ και  
το Πνευμα σ το αγιον μη αντανελης απε

μδ

**Α**ποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη  
ριου σ και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

**Δ**ιδαξω ανους τας οδς σ και ασε  
βεις επι σε επιστρεψσι

**Ρ**υσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της  
σωτηριας μ αγαλλιασεται η γλωσσα μ την  
δι και ο σνησ

**Κ**υριε ταχειλη μου ανοιξεις και το  
στομα μ αναγγειλη την αινεσιν σ

**Ο**τι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

**Η** υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

**Α** γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σϝτην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ϝ σα λημ

**Τ** ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

**Τ** ο τε α νοι σϝσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σϝ μο ο σ χϝς και ε λε η σον με ο Θε ος

**Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

**Κ** αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κϝ πρε σβει αις ε λε

η μον <sup>Δ</sup> ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα  
των <sup>Δ</sup>

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ  
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

<sup>Δ</sup> ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ <sup>Δ</sup>

**A** να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα  
θως προ ει πεν <sup>Δ</sup> ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος <sup>Δ</sup>

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ  
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

\*\*\*

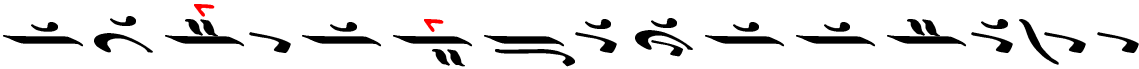



Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

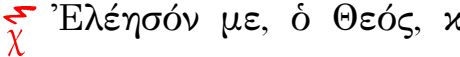
Ἦχος Δι-θ

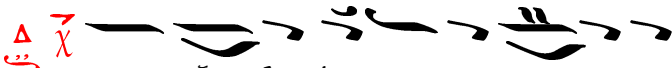

**Δ** ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω  
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στο λων προ ε  
σβει ει ει αις <sup>Δ</sup> ε ε ε ε λε ε η η η μον <sup>Δ</sup> ε  
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη <sup>Δ</sup> των ε ε  
μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των <sup>Δ</sup>

**K** αι νυν και α α ει <sup>Δ</sup> και εις τας αι ω νας των αι




  
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε  
  
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε  
  
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε  
  
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των


  
 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ  
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου


  
 ε ξα λειψον το α νο ο ο  
  
 μη μα α μ

  
**A** να στας ο Ι η σης α πο τς τα

  
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

  
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

  
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

  
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ  
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

\*\*\*

### ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν,  
 & οἱ δύο τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ  
 (τοῦ Δαμασκηνοῦ).

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ  
 ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον

ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

### Τροπάρια.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

### Θεοτοκίον.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφνηας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Κανὼν τοῦ Μνήστορος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·  
Χριστοῦ σε μέλπω δεξιὸν παραστάτην. Ἰωσήφ.  
Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.*

**Στίχ.** Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστοῦ θεράπον μακάριε, Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, Χριστοῦ πατὴρ γνωριζόμενος, τούτῳ σὺν παρρησίᾳ παρεστηκώς, αἴτησαι εἰρήνην, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

**Στίχ.** Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, πραγμάτων παραδόξων διάκονος, Παρθένου Μνήστωρ Θεόπαιδος, δίκαιος κατὰ πάντα καὶ ἀληθής, Ἰωσήφ ἐδείχθης, καὶ Δικαίων ἐν σκηναῖς, ἐπαναπέπαυσαι.

**Στίχ.** Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ τούτου Πατὴρ ὠνόμασαι· μεγίστη σου ἡ δόξα ὡς ἀληθῶς! μέγα ὑπὲρ πάντας, τὸ ἀξίωμα! διό, ἀνευφημοῦμέν σε.

### Θεοτοκίον.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας, ἀγνή ἐν Βηθλεὲμ Ἀπειρόγαμε, σπαργάνοις αὐτὸν εἰλήσασα· οὗ τὴν ἐπιδημίαν καταπλαγεῖς, Ἰωσήφ σὺν φόβῳ, μεγαλύνει προσκυνεῖ, τὴν τούτου δύναμιν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Δαυΐδ καὶ Ἰακώβου.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠχος δ΄. ᾠσομαί σοι Κύριε.

**Στίχ.** Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ᾠσομαί σοι Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὅτι ἐκ μήτρας ἁγίας, Παρθένου τὸν ἄνθρωπον, ἀφράστως ἐνδυσάμενος, ἀνέπλασας ὡς εὐσπλαγχνος. (δίς)

**Στίχ.** Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σήμερον Ποιμένες θεολογοῦσι, σὺν Ἄσωμάτοις τὸν ὕμνον, λαμπρῶς ἀναμέλποντες, καὶ Μάγοι δῶρα φέρουσι, τῷ σαρκὶ νηπιάσαντι.

**Στίχ.** Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα ἐν ὑψίστοις χοροὶ Ἀγγέλων, ἐν Βηθλεὲμ τοῖς Ποιμέσιν, ἐπέστησαν λέγοντες· μεθ' ὧν τὸν εὐδοκήσαντα, σαρκωθῆναι ὑμνήσωμεν.

Δόξα.

Ὅσοι τὸ Γενέθλιον ἐκτελοῦμεν, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, χαρᾶ ἀνυμνήσωμεν, Ἰάκωβον Θεάδελφον, καὶ Δαυΐδ Θεοπάτορα.

Καὶ νῦν.

Δαυΐδ ὁ Θεοπάτωρ σὺν τῇ κινύρα, τὸν ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, σαρκούμενον Λόγον, Ἰάκωβον τὸν δίκαιον, ἐφελκόμενος ὕμνησον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοδὸς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

## Τοῦ Μνήστορος.

### Ἦχος α'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

**Στίχ.** Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀπορρήτως ἐκλάμψαντος, καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως, Πατὴρ ὠνομάσθης ἔνδοξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ θεωρός, μάκαρ ἐχρημάτισας.

**Στίχ.** Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅν αἱ ἄνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουσι, τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰωσήφ ταῖς χερσί σου, κρατεῖς καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικῶδει σοφέ· ὅθεν σε γεραίρομεν.

**Στίχ.** Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵψος μυστηρίου, γενεαῖς μὴ γνωσθέντος ταῖς πρώην σοφέ, κατεπιστεύθης τῇ καρδίᾳ, καθαρὸς δεδειγμένος· δι' οὗ ἅπαντες ἐσώθημεν, οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θείαν πιστῶς, μνήμην σου δοξάζοντες.

### Θεοτοκίον.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σάρκα εἰληφότα, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων Παρθένε ἀγνή, καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν φάτνῃ τεθέντα, ἰδὼν Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, τὸν καθ' ἡμᾶς ὄραθέντα Θεόν, ὕμνοις ἐμεγάλυνεν.

### Τῶν Ἁγίων.

#### Ἦχος δ'. Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοί.

**Στίχ.** Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν τεχθέντα σαρκί, ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, ἀσπόρως Χριστόν, σὺν Ἀγγέλοις πάντες ὑμνήσωμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες. (δίς)

**Στίχ.** Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀγραυλοῦντες πιστοί, τὸν ἀληθῆ οἱ Ποιμένες, Ποιμένα Χριστόν, ὑπ' Ἀγγέλων εὐηγγελίσθησαν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

**Στίχ.** Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, χορευέτω δὲ πᾶσα ἡ γῆ, τῷ τεχθέντι σήμερον ἄδοντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Δόξα.

Τὴν πανέορτον τοῦ δι' ἡμᾶς, κενωθέντος πιστοὶ ἐορτήν, σὺν Δαυΐδ τε καὶ Ἰακώβῳ, ὕμνοις ἐπαξίως τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν.

Ὡς Νυμφίον Δαυΐδ ἐκ παστοῦ, τῆς μητρῶας νηδύος φησί, νῦν τὸν Κύριον πορεύεσθαι· ὃν σὺν Ἰακώβῳ ὑμνήσωμεν.

**Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·**

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

\* \* \*

## ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται, \* καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, \* καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰί.

Κάθισμα.

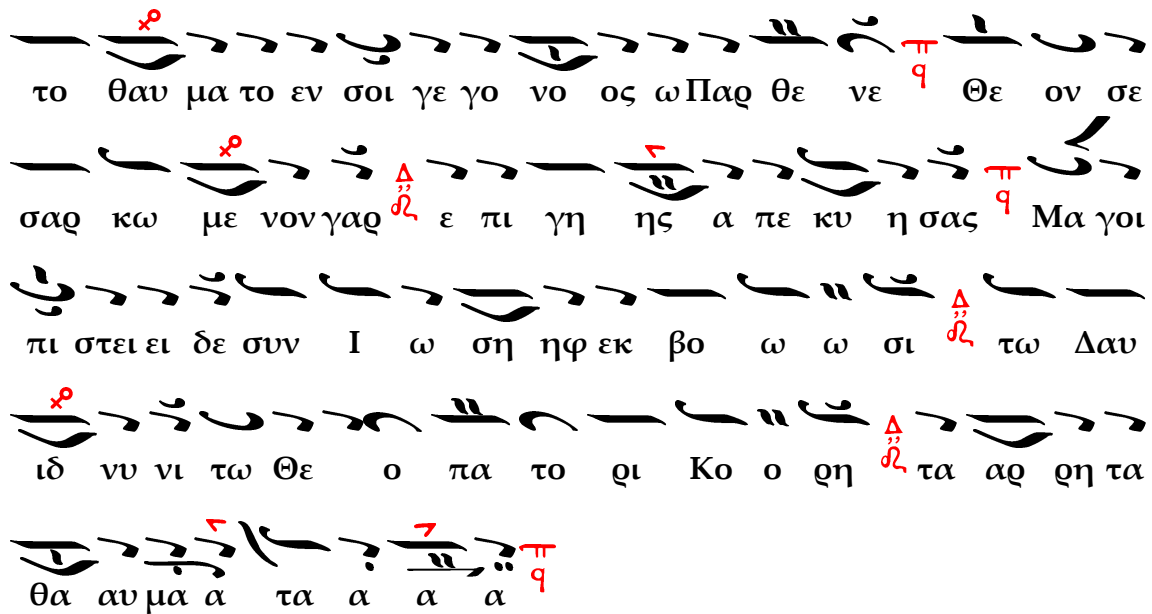
Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα

Χορὸς Ἀγγελικὸς Ἦχος ♯ Πα ρ

Π α τ ρ ο ς ω ς α λ η θ ω ς ὄ ρ α ν ι ὄ θ ε ρ α α π ω ν  
ε γ ε ν ὄ Ι ω σ η φ και Πα τη ρ τ ὄ α ν α α ρ χ ὄ Υ ι  
ο υ ο υ σ υ ν ε ν ο μ ι σ α ι τ ὄ σ α ρ κ ι ι ν η π ι α σ α ν τ ο ς  
ο θ ε ν σ η μ ε ρ ο ν τ η ν πα ν α γ ι α ν σ ὄ μ ν η η μ η ν  
ο ρ τ α ζ ο μ ε ν ε ν ε υ φ ρ ο σ υ ν η κ α ρ δι ι α ς  
α ν υ μ ν ὄ ὄ ν τ α α ς σ ε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς, ὅμοιον.

Χ ο ρ ο ς τ ω ν Π ρ ο φ η τ ω ν ε ο ρ τ α ζ ει ε ν θ ε ε ω ς



Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

\* \* \*

### ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυῖδ πληροῦται ὁ θεῖος, Ἰωσήφ τε αἶνεσιν, σὺν Ἰακώβω προσφέρει· στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῆ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· \* Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπορρήτῳ βουλῇ, τίκεται σαρκὶ ὁ ἄσαρκος, περιγράφεται νῦν σώματι, ὁ ἀπερίγραπτος, καὶ σώζει ἀτρέπτως τὰς ἄμφω οὐσίας, ἀρχὴν λαμβάνει ὁ φύσει ἀναρχος, καὶ μόνος ὑπέρχρονος, ὁράται βρέφος, ὁ ὑπερτέλειος, φέρεται χερσίν, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα. Διὸ τοὺς τούτου συγγενείᾳ σεμνυνομένους, ὡς Θεὸς στέφει τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ, οὓς δοξάζοντες πίστει, ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν· \* Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεκατεσσάρων. (α' αἰ)

Στίχ. Διὰ ξίφους ἄωρα μητέρων Βρέφη,

Ἄνειλεν ἐχθρὸς τοῦ βρεφοπλάστου Βρέφους.

Νήπια ἄμφ' ἐνάτην τάμον εἰκάδι παππάζοντα.

Προστάξας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδης τοῖς Μάγοις ὑποστρέψαι καὶ διαγγεῖλαι αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ γεννηθέντος Βασιλέως, ὃν ὁ ἀστήρ, ᾧ ἠκολούθουν, ἐμήνυεν, ὅπως σὺν ἐκείνοις προσκυνήσῃ αὐτόν· καὶ τοῦ Ἀγγέλου εἰπόντος αὐτοῖς, μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη, ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ τοῦτο ποιησάντων, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπ' αὐτῶν, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἐψηφίσαστο ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ

φαινομένου ἀστέρος, καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἐφόνευσε πάντας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διεικτικῆς καὶ κατωτέρως· τοῦτο θέμενος ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, ὡς εἰ πάντας τοὺς παῖδας φονεύσειε, πάντως ἀποθάνειται καὶ ὁ μέλλων βασιλεῦσαι, καὶ οὐκ ἐπιβουλεύσει αὐτῷ· ἀλλ' εἰς μάτην ἐκοπίασεν ὁ παράφρων, μὴ εἰδὼς ὅτι Θεοῦ βουλὴν ἄνθρωπος ἐμποδίσαι οὐ δύναται. Ὅθεν ἐκείνοις μὲν προεξένησε Βασιλείαν οὐρανῶν, ἑαυτῷ δὲ κόλασιν αἰώνιον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη πάντων τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν λιμῷ καὶ δίψῃ καὶ μαχαίρᾳ καὶ κρύει τελειωθέντων. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις εἰς τὸν ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔνθα ἡ ἀγία σορός.**

**Στίχ.** Σωθῆναι πάντας τοὺς βροτούς, Σῶτερ, θέλων,  
Εἰς τοῦτο κρίσεις μηχανᾶσαι πανσόφως.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθηνοδώρου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Παχωμίου τοῦ μεγάλου. (8' αἰ.)**

**Στίχ.** Ἀθηνοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμοῦ λόγος,  
Θεῖω γὰρ ἀνδρὶ καὶ νεκρῷ πρέπει λόγος.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βενιαμὶν τῆς Νιτρίας. (†392)**

**Στίχ.** Πρόβατον Χριστοῦ Βενιαμὶν Νιτρίας,  
Οὐχὶ δὲ λύκος ὡς Πατριάρχης πάλαι.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων. (†485)**

**Στίχ.** Ἀϋπνία δούς πάντα τὸν ζωῆς χρόνον,  
Μάρκελλε, κοιμήθητι μικρὸν ἐν τάφῳ.

Οὗτος ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀπαμείας, τῆς δευτέρας Συρίας, ἐξ ἐνδόξου γένους καὶ περιφανοῦς· ὅθεν καὶ πᾶσαν τὴν ἐν λόγοις παιδευσιν μετήλθε. Καὶ ταύτην παριδὼν, κατέλιπε τὰ οἰκεία καὶ παραγίνεται εἰς Ἔφεσον, καὶ ξενίζεται παρά τισιν εὐσεβέσι· καὶ ἐν τινι τῶν Μοναστηρίων εἰσελθὼν καὶ ἀσκήσας καλῶς, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀλέξανδρον, ὄντα ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἀκοιμήτων, μαθὼν περὶ τῆς ἐνθέου καὶ ὑψηλῆς αὐτοῦ πολιτείας· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ τὴν διαγωγὴν ποιησάμενος, καὶ πάντας ὑπερβαλὼν ταῖς καθ' ἡμέραν πρὸς ἀρετὴν προκοπαῖς, μετὰ τὴν κοίμησιν Ἀλεξάνδρου καὶ Ἰακώβου, τοῦ μετ' ἐκείνον χρηματίσαντος Ἠγουμένου, τῆς Μονῆς καθίσταται ἀρχηγός. Πολλῶν δὲ θαυμάτων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐπιδειξάμενος δύναμιν, ἐν αὐτῇ τῇ Μονῇ κοιμηθεὶς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θαδδαίου τοῦ ὁμολογητοῦ. (†818)**

**Στίχ.** Καὶ Θαδδαῖος ἴσχυσε κατὰ τῆς πλάνης,  
Ὅμολογητῆς ἀναφανεὶς ὡς μέγας.

Οὗτος ὁ ἐν ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Θαδδαῖος ἀπελεύθερος γέγονε Θεοδώρου, τοῦ τὴν Μονὴν τῶν Στουδίων ἐκ βασιλικῆς ἐξουσίας λαβόντος, καὶ κοινόβιον ποιήσαντος. Κείρας δὲ καὶ οὗτος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, γέγονε μοναχός· καὶ πολιτείαν κτησάμενος θεάρεστον, ἡγαπήθη παρὰ πάντων· νηστείαν γὰρ καὶ ἀγρυπνίαν εἶχε πολλήν, γλώσσης ἐγκράτειαν,

προσοχήν τῶν θείων λόγων, χαμευνίαν καὶ ὑπακοήν ὑπερβάλλουσαν, μηδὲν ἄλλο ἔχων, πλὴν ὧν περιβέβλητο.

Τῶν δυσσεβῶν δὲ τότε Εἰκονομάχων, Μιχαὴλ φημί τοῦ Τραυλοῦ, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ, κρατούντων, πάντας τοὺς εὐσεβεῖς Ἐπισκόπους καὶ Ἱγουμενοὺς, οὓς μὲν ἀπέκλειον, οὓς δὲ ἐξώριζον· ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ μέγας ἀγωνιστὴς Θεόδωρος, ὁ τούτου γεγωνὸς δεσπότης καὶ ἡγούμενος. Σὺν τούτῳ οὖν ποτε ἀνελθὼν ἐν τῷ παλατίῳ καὶ ὁ θεοφόρος οὗτος Θαδδαῖος, ζήλω θείῳ πυρωθεὶς, ἤλεγξε τὸν δυσσεβῆ ἐκείνον βασιλέα ἐνώπιον πάσης τῆς συγκλήτου. Ὁ δὲ ἐκέλευσε τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἰκόνα ἐνεχθῆναι, καὶ τεθεῖναι ἐν τῇ γῆ, τὸν δὲ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ἐπιστῆναι ἄνωθεν τῆς ἀγίας εἰκόνας, καὶ μὴ βουλόμενον, κατεχόμενον ὑπὸ τινων ἰσχυρῶν ἀνδρῶν ἀσφαλῶς, πρὸς τὸ μὴ μεταστῆναι· καί, Ἴδε, φησὶν ὁ τύραννος, τὴν τοῦ Χριστοῦ σου εἰκόνα κατεπάτησας· λοιπὸν συγκατάθου καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς. Ὁ δέ, ἐν ἀληθείᾳ πεφωτισμένος τὴν ψυχὴν, ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ δυσσεβέστατε, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας πεπληρωμένε τύρανε, οὐκ ἐξ ἰδίας γνώμης τοῦτο πεποίηκα· μὴ γένοιτο! ἀλλὰ τῆς σῆς τοῦτο πανουργίας καὶ ἀδίκου κρίσεως· προσκυνῶ δὲ μᾶλλον ἐγὼ τῇ ἀγίᾳ εἰκόνι τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μου, καὶ κατασπάζομαι αὐτήν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς προθύμως ἀποθανεῖν αἰροῦμαι.

Τούτοις τοῖς λόγοις ὁ ἀλιτήριος αἰσχυνθεὶς, ὡς ὑπὸ ἀγροίκου καὶ Σκυθογενοῦς καὶ παντελῶς ἰδιώτου ὑβρισθεὶς, ἐκέλευσεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τῷ ἐδάφει ῥιφῆναι καὶ ἀνηλεῶς τύπτεσθαι· καὶ τοσοῦτον αὐτὸν τοῖς ῥοπάλοις ἔτυψαν, ἄχρις ἂν καὶ ἤλπιζον ἀναπνεῖν. Εἶτα, νομίσαντες τεθνάναι, ἔσυρον ἐκ τῶν ποδῶν ἔξω· ὃν καὶ τινες τῶν παρεστώτων δῆσαντες, εἵλκυσαν ὡς θνησιμαῖόν τι καὶ ἀκάθαρτον διὰ πάσης τῆς λεωφόρου· καὶ ῥίψαντες αὐτὸν πλησίον τοῦ τείχους, πρὸς τὸ μέρος τῆς πηγῆς, ὑπέστρεψαν ἀπολουσάμενοι. Ὁ δὲ μακάριος Θαδδαῖος, εὐχαρίστως πάντα καὶ γενναίως ὑπενεγκῶν, τρεῖς ἐπιβιούς ἡμέρας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐπισκόπου Νικομηδείας, τοῦ ποιητοῦ ἀσματικῶν τινων κανόνων καὶ τροπαρίων. (~†857-891)**

**Στίχ.** Πανηγυριστὴς τῶν ὑπὲρ νοῦν πραγμάτων,  
Ὁ Γεώργιος νῦν κροτεῖ σὺν Ἀγγέλοις.

**Καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῶν ἀγίων μ' (40) Μαρτύρων, πλησίον τοῦ Χαλκοῦ Τετραπύλου.**

**Στίχ.** Ναὸν Τεσσαράκοντα στερόρων Μαρτύρων,  
Πιστοὶ ἐγκαινίζουσιν ἐν εὐλαβείᾳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Τροφίμου, ἀ' ἐπισκόπου Ἀρελάτης (Arles) τῆς Γαλλίας. (~†280)**

**Στίχ.** Τρόφιμος τροφήν τῇ ποιμνῇ Ἀρελάτης,  
Χριστοῦ τὴν σάρκα ἔδωκεν οὐρανίαν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Καλλίστου, Φήλικος καὶ Βονιφατίου, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Δομηνίου, Βίκτωρος, Πριμιανοῦ, Λυβόσου, Σατουρνίνου, Κρησκεντίου, Σεκούνδου καὶ Ὀνωράτου, τῶν ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ**



μαρτυρησάντων.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλβέρτου, πρῶτον αὐλικοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ, εἶτα ἐρημίτου, καὶ ὕστερον ἰδρυτοῦ μικρᾶς μονῆς ἐν Γαμβρόνῃ τῆς Ἀουθιόνης (Gambro-sur-l'Authion) ἐν τῇ δυτικῇ Γαλλίᾳ. (ζ' αἰ.)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐβρούλφου (Ebrulfus), κτίτορος καὶ ἡγουμένου μονῆς εἰς περιοχὴν Οὓς (Pays d'Ouche) ἐν Νορμανδίᾳ τῆς Γαλλίας. (†596)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Γιράλδου (Girald), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Φοντενέλλης (Fontenelle) ἐν Γαλλίᾳ. (†1031)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Μάρκου τοῦ νεκροθάπτου, Ἰωάννου καὶ Θεοφίλου τῶν ἐν τῇ Λαύρᾳ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ια'-ιβ' αἰ.)**

**Στίχ.** Μᾶρκος, Ἰωάννης τε σὺν Θεοφίλῳ,  
Τῷ Θεῷ παρίστανται ὡς Θεοῦ φίλοι.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλίσκου τοῦ ἡσυχαστοῦ, τοῦ ἐν Τουρίνσκυ τῆς Σιβηρίας. (†1824)**

**Στίχ.** Ἔχων πρὸ ὀμμάτων σου τὸν Βασιλέα,  
Βασιλίσκε, ἤσκησας ἀνδρειοφρόνως.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λαυρεντίου τοῦ ἐν Τσερνιγκῶφ. (†1950)**

**Στίχ.** Φῶς Χριστοῦ ζωῆς, Λαυρέντιε, ἐκπέμπων,  
Ἦς ἐν Τσερνιγκῶφ ὡς ἄλλο Χριστοῦ στόμα.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, μνήμη τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Δαυῖδ τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως.**

**Στίχ.** Τιμῷ Ἰωσήφ Μνήστορα τῆς Παρθένου,  
Ὡς ἐκλεγέντα φύλακα ταύτης μόνον.  
Σὺ τέκτονος παῖς, ἀλλ' ἀδελφὸς Κυρίου,  
Τοῦ πάντα τεκτῆναντος ἐν λόγῳ μάκαρ.  
Ἐγὼ τὶ φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου·  
«Τὸν Δαυῖδ εὖρον, ὡς ἐμαυτοῦ καρδίαν»;

**Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

\* \* \*

## ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 26ης μέχρι 30ῆς Δεκεμβρίου μόναι αἱ ἰαμβικαί).

Ἦχος ἑ Πα ρ

ὠδὴ α'

**Ε** σω σε λα ον θαυ μα τερ γων Δε σπο ο  
της υ γρον θα λα ασ σης κυ μα χερ σω σας πα  
λαι ε κων δε τεχ θεις εκ κο ρης τρι βον βα  
την πο λη τι θησιν η μιν ον κατ ου σι  
αν ι σον τε Πα τρι και βρο τοις δο ξα α ζο ο  
μεν

ὠδὴ γ'

**Ν** ευ στον προς υ υ μνης οι κε των ευ ερ  
γε ε τα εχ θρα ς ταπεινων την επηρ με ενην ο  
φρυν φε ρωντε παν τε πο πα της α μαρ τι ας υ  
πε ερ θεν α κλο νητον ε στη ριγ με νης μα καρ  
με λω δας τη βα σειτης πι ι σε ε ως

ὠδὴ δ'

**Γ** ε νης βρο τει ει ου την α να πλα σιν

πα α λαι α δων προ φη η της Αβ βα κϛ ςμ προ  
 μη νυ ει ι δειν α φρα ζωσ α ξι ω θεις τον  
 τυ υ πον νε ον βρε φος γαρ εξ ο ρϛ της Παρ θε  
 νϛ ε ξηλ θε λα ων εις α να απ λα σιν Λο  
 γος

ὥδῆ ε'

**Ε** κ νυκ τος ε ερ γων ε σκο τι σμε νης  
 πλα α νης ι λα σμον η μιν Χρι στε τοις ε γρη  
 γο ρως νυν σοι τε λου ου σιν υμ νον ως ευ ερ  
 γε ε τη ελ θεις πο ρι ι ζων ευ χε ρη η τετην  
 τρι βον καθ ην α να τρε χοντες ε ευ ροι μεν κλε  
 ος

ὥδῆ ς'

**Ν** αι ων Ι ω να ας εν μυ χοις θα λατ τι ι  
 οις ελ θειν ε δει το και ζα λην α παρ κεσαι  
 γεις ε γω ω δε τω τυ ραν νϛν τος βε ε λει

Χρι στε ε προ σαυ δω τον κα κω ων α ναι ρε την θατ  
τον μο λειν σε της ε μη ης ρα θυ μι ας

ὠδὴ ζ'

**Τ**ω πα ντα νακτος ε ξε φαν λι σαν πο ο θω  
α πλη τα θυ μαι νον τος η γκι σρω με νοι παι  
δες τυ ραν νθ δυ υσ θε ον γλωσσαλ γι ι αν οισ  
ει ει κα θε πυρ α ασ πε τον τω Δε σπο τη λε  
γσιν εις αι ω ωνας ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες  
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Μ**η τραν α φλε εκ τως ει κο νι ζσ σι  
κο ο ρης οι της πα λαι ας πυρπο λθ σ με νοι νε  
οι υ περ φυ ως κυ σσαν ε σφρα γι σμε ε  
νην αμ φω δε δρω ω σα θαν μα τθρ γι ι α μι  
α λα ρς προς υμ νον ε ξα νι ι ση σι χα α  
ρι ι ις

\*\*\*

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

## Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ  
ῶ

**Τ** ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο  
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι  
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ  
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ  
ῶ


**Τ** ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο  
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι  
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ  
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

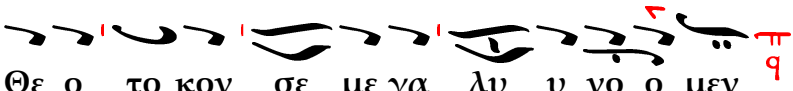
3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ  
ῶ

**Τ** ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο  
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

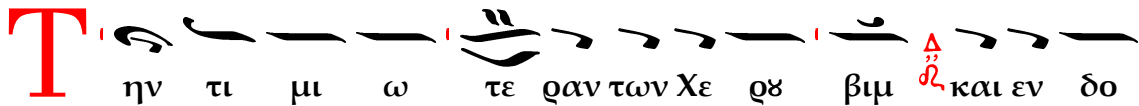

  
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως



  
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν


4

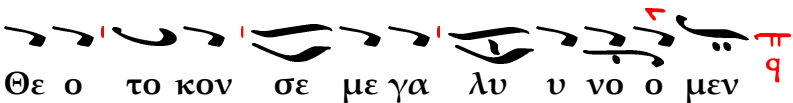
Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους  
 διανοία καρδίας αὐτῶν.




  
**T** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο


  
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι



  
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως



  
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

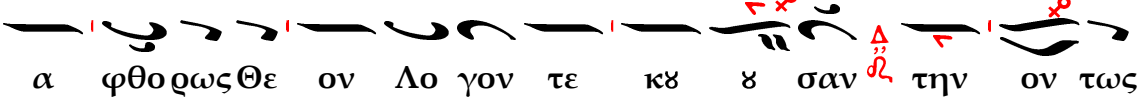
5

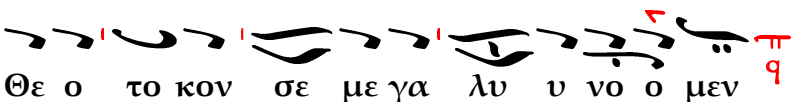
Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας  
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.




  
**T** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο


  
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι



  
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως



  
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς  
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι  
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.




  
**T** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο


  
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

**Μ**ε γα λυ νον ψυ υ χη η μς ς ς την τι

μι ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω

ςρατευ μα των

**Σ**τερ γειν μεν η μα ας ως α κιν δυ νον φο ο

βω ρα ον σι ω πην τω πο θω δε Παρ θε νε υμ

νς υ φαινειν συ ντο νως τε θειγ με ε νς ερ γω ω

δες ε ζιν α λλα και Μη τηρ σθε νος ο ση πε φυ

κεν η προ αι αι ρεις δι ι δς ς ς

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

**Μ**ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μς ς

τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν

δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ςρα

τε ευ μα α α α α των

**Σ** <sup>Πα</sup> τε ερ γειν μεν η η μα ας ω ως α κι ι  
 ιν δυ υ νο ον φο ο ο βω ρα ον σι ω πη ην  
<sup>Πα</sup> τω ω ω πο ο θω δε Πα αρ θε ε ε ε νε  
 υμ νς υ φαι αι αι αι νει ειν συ υ υ υ ντο ο  
 νως τε θη ηγ με ε ε νς ερ γω ω ω  
<sup>Πα</sup> δε ες ε ε ζιν α α α λλα α και Μη  
 τη η ηρ σθε ε ε ε ε νος ο ο ο ση η  
 η η η πε φυ υ κε ε ε ε ε χε ε ε εν  
<sup>Πα</sup> η η προ αι αι αι ρε σι ις δι ι ι ι  
 δε ς ς ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·  
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

\*\*\*

### ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

**A** γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)  
**A** γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων  
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ



σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ  
τϷ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Ε'.

Ἦχος Δι-θ

**Η** ζω η και αι ο δο ος Χριστος εκ νε ε  
κρων τω ω Κλε ο ο πα και τω Λου κα α συ  
νω ω δευ σεν οισ περ και ε ε πε γνω ω σθη εις  
Εμ μα ρς κλω ων τον α αρ τον ων ψυ χαι και αι  
καρδι ι αι και ο με ναι αι ε τυ υγ χανον  
ο τε τϷ τοι οισ ε λα α λει εν τη ο δω ω  
ω και γρα φαις ηρ μη νευ εν α α υ πε ε  
στη μεθ ων η γε ερ θη κρα α ξω μεν ω φθη  
τε και αι τω Πε ε τρω

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-θ

**Σ** υν Ι α κω ω βω με ελ ψω μεν τω κλει ει

νω θε ε α δε ελ φω <sup>ϑ</sup> Δαυ ιδ τον Θε ε ο πα α  
 το ρα <sup>Δ</sup> Ι ω ω σηφ τε ε τον θει ει ον <sup>ϑ</sup> της Θε ο  
 το ο κϑ Μνη η στο ρα <sup>Δ</sup> τϑ Χρι ι στϑ γα αρ τη  
 θει ει α <sup>ϑ</sup> γεν νη σει κα α θυ πϑ ρϑ γησαν <sup>Δ</sup> Βη  
 θλε ε εμ ε εν τη πο ο λει θε ο προ πω ω ω ω  
 ως <sup>Δ</sup> μετ Α γγε λων Μα γων τε και αι Ποι με ε  
 νων <sup>ϑ</sup> αυ τω τον υ υ μνον α α δοντες <sup>Δ</sup> ως Θε ε  
 ω και αι Δεσπο ο τη <sup>ϑ</sup>

Ἐξαποστειλάριον τῶν Χριστουγέννων, ἦχος <sup>ϑ</sup> Γα ρ

<sup>Γα</sup> **Ε** πε σκε ψα το η μα α α α α α ας <sup>π</sup>  
<sup>Γα</sup> εξ υ ψϑς ο Σω τηρ η μων <sup>ϑ</sup> α να το λη α  
<sup>Μ</sup> να το λω ω ω ω ω ω ων <sup>Γα</sup> και οι εν σκο  
<sup>Μ</sup> τει και αι σκι α <sup>Γα</sup> ευ ρο μεν την α λη η θει αν  
<sup>Δ</sup> και γαρ εκ της Παρ θε ε ε νϑ <sup>Γα</sup> ε τε χθη ο Κυ  
 ρι ος <sup>ϑ</sup>

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Δι-Θ

**Π** α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον  
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ  
τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ  
τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προ ε πει  
υ υ μνος τω ω Θε ε ε ε ω

**Α** ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι  
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α  
μει εις α α αυ του σοι προ ε πει υ υ μνος τω  
ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη

ἔσται  
πα σιτοις ο σι οις α αυ του

**Π** α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει  
Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να  
το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξησ τοις λα  
οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

σιν ως νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

**Ε**ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πω σ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α δι α τι γαρ ο λι θος ου κ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γον τε ες συν η

η μιν δο ξα τω πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι




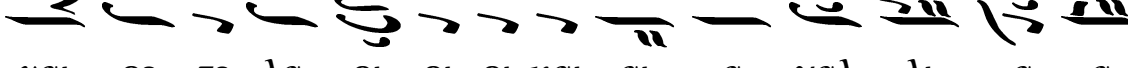

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

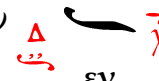
κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης α αυ του




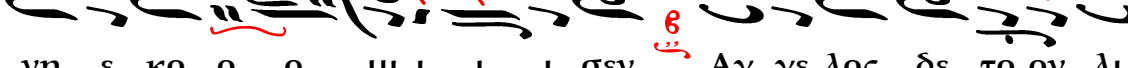

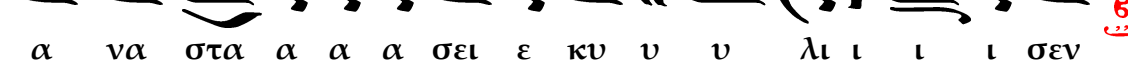
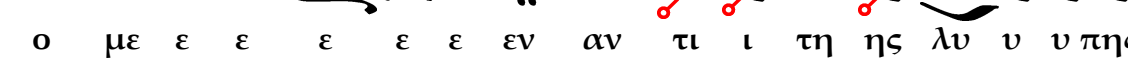
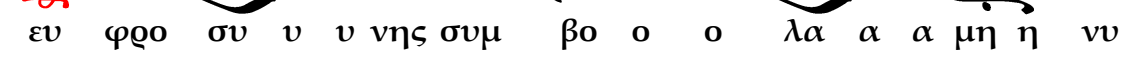

**Χ**αι ρε τε λα οι και α γα λι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε κα θε σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

η μα α α α τος αυ τος η μας ευ η γ γε λι σα α


 το ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων  

 ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω  

 σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας  

 χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α  

 α α σθε

Στίχ. δ'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν 
 εν


 ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα  
**A** γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη  

 ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε  

 νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον λι  

 ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση  

 α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν  

 ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης  

 ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ  

 υ υ ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να  

 α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω

ων η η η μιν Δ δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα  
των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο  
ξα α α α σοι Δ

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν.  
Μέλος Εἰρμολογικόν.

ᾠχος λτος Βου ξ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, ε  
αι νει τε αυ χ

τον Δ εν χορδαι αις και ορ γα α νω ε  
χ

Ε υ φραι αι νε σθε δι και οι ου ρα νοι α γαλ

λι α α σθε Δ σκιρ τη σα τε τα ο ο ρη χρι στα  
ε

ε γεν νη θεν τος ε Παρ θε νος κα θε ζε ται τα Χε  
ε

ρσ βιμ μι μσ με νη Δ βα στα ζσ σα εν κο ολ  
ε

ποις θε ον λο γον σαρκω θεν τα ε ποι με νες τον τε  
ε

χθεν τα δο ξα ζσ ε σι Bε μα γοι τω δε σπο τη δω  
ε

ρα προ σφε ρσιν ε αγ γε λοι α νυ μνην τεσ λε γσ ε  
ε

σιν Δ α κα τα ληπτε Κυ ρι ε δο ξα σοι ε  
ε

Στίχ. Γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν  
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

πα σα πνο η αι νε σα α

τω τον Κυ ρι ον

**Ο** Πα τηρ ευ δο κη σε ο Λο γος σα ρξ ε

γε νε το και η Πα ρ θε νος ε τε κε Θε ον εν

αν θρω πη σαν τα α στη ρη νυ ει μα γοι προ σκυ

νη σι ποι με νες θαυ μα ζη σι και η κτι σις α

γαλ λε ται

Στίχ. Δ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

ε ως αν θω τες εχ θρη ςς σ υ πο πο ο δι

ον των πο δων σ

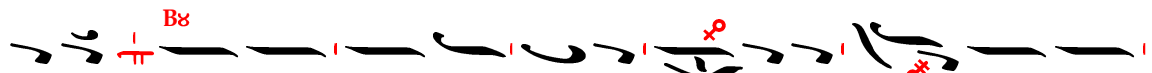


**Η** ε ο το κε Πα ρ θε ε νε η τε κη σα τον σω

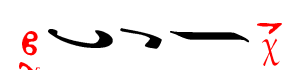
τη ρα α νε τρε ψας την προ την κα τα ραν της

Ευ ας ο τι μη τηρ γε γο νας της ευ δο κιας τ

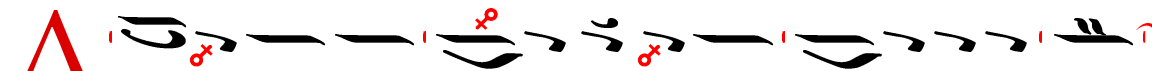
Πα τρος βα στα ζη σα εν κο ολποις Θε ον Λο


γον σα ρκω θεν τα ου φε ρει το μυ στη ρι ον ε ρε


 ευναν <sup>B♭</sup> πι στει μο νη του το παν τες δο ξα ζο μεν  

 κρα ζο οντες <sup>Δ</sup> με τα σκ και λε γοντες <sup>Δ</sup> α νερ μη νευ  

 τε Κυ ρι ε δο ξασοι <sup>ε</sup>


Στίχ. η'. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· <sup>ε</sup>  

 ω μο σε <sup>ε</sup>

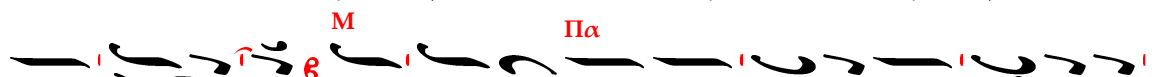

 Κυ ρι ος και ου ου με τα με λη η θη σε ται <sup>ε</sup>



 ευ τε α νυ μνη σω με ντην μη τε ρα τσ ω τη <sup>ε</sup>


 ρος <sup>ε</sup> την με τα το κον πα α λιν οφ θει σαν Παρ <sup>ε</sup>


 θε νον <sup>ε</sup> χαι ροις πο λις εμ ψυ χε τσ βα σι λε ως και <sup>ε</sup>


 Θε ου <sup>ε</sup> εν η Χρι σος οι κη σασω τη ρι ι αν <sup>ε</sup>


 ειρ γα σα το <sup>ε</sup> με τα τσ Γα βρι ηλ α νυ μνσ με εν <sup>Πα</sup>


 σε <sup>B♭</sup> με τα των ποι με νων δο ξα ζο μεν κρα ζον <sup>ε</sup>


 τες <sup>ε</sup> Θε ο το κε πρε ε σβε ευ ε τω εκ σσ αρ <sup>ε</sup>


 κω θεν τι σω θη ναι η μας <sup>ε</sup>

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Δόξα τῶν Αἰώνων.

Ἦχος πλὴν Νη ρ


 ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω <sup>ε</sup>



Πνε ε ε ευ μα α α α τι

**A** ι αι αι Αι μα α και αι πυ υ υρ και

α τμι ι ι ι ι δα α α α α α κα

πνυ υ υ υ υ τε ε ε ρα α α α τα γη

η η ης α προ ο ει ει δεν Ι ι ι ι

ι ω ω η ηλ αι αι μα α τη η ην

σα α α αρ κω ω σιν πυ υ υ υρ τη η ην

θε ε ε ο ο ο ο ο ο τη η η η η η η η

τα ατ μι ι δα δε ε κα α α πνυ υ το

Πνε ευ μα το ο ο Α α α γι ι ι ι ον

το επ ελ θον τη Πα αρ θε ε ε νω και κο ο ο

σμο ον ευ ω δι ι ι α α α α σαν με ε ε

ε ε ε ε γα α α α α το μυ στη ρι ι

ι ον της σης ε να αν θρω ω ω πη η η η

σε ε ε ε ως Κυ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ εὐλογήμε ἐνη ὑπαρχεῖς θεο  
το κε Παρθε ἐνε διὰ γὰρ τῆς ἐκ  
σαρκωθε ἐν τῷ ὁ ἀδης ἡχ μα λω τι ζαι ο Α  
δαμ ἀνα κληταὶ ἡ κα τὰ ρα νε νε ἐ κρω  
ται ἡ Εὐ ἀ ἡ λευ θε ρω ται ὁ θα να τος τε  
θα να ἀ τω ται καὶ ἡ μεις ἐ ζω ὁ ποι ἡ θη μεν δι  
ὁ ἀ νυ μνήντες βο ὦ ὦ μεν ἐὺ λο γη τος Χρι  
στος ὁ Θε ὁς ἡ μων ὁ ου τως εὐ δο κη σας δο ο  
ὁ ξα σοι

\*\*\*

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς  
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

Δοξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς  
δοξα ἐν ὑ  
ψι σοῖς θεῷ καὶ ἐπι γης εἰρη ἡ νη ἐν ἀνθρώποις εὐ  
δοκίμια  
Υμνήμεν σε εὐλογῆμεν σε προσκυνήμεν σε

δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με  
γα α λην σε δο ο ξαν

**Κ**υ ρι ε βα σι λευ ε πη ρα νι ε Θε ε ε Πα  
τερ παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι  
η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

**Κ**υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τη Θε ου ο Υι  
ος τη Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τη κο  
ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων  
τας α μαρ τι ας τη κο ο σμη

**Π**ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος  
εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

**Ο**τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ  
ρι ος Ι η σε Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος  
α μην

**Κ**αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι  
νε ε σω το ο νο μα α σε εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

**Κ** α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τσφυ λα χθη η ναι η μας

**Ε** υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σ ε ις τσ αι ω ω νας α μην

**Γ** ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα

θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε

**Ε** υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ν με τα

δι και ω μα τα α σ

**Κ** υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μσ ο τι η μαρ το ον

σοι

**Κ** υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ν με τσ

ποι ειν το θε λη μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μᾶ

**Ο**τι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί

ἰσοῦ οὐ ψοῦο μεθάφως

**Π**αράτεινον τὸ ἐλεοσὸς σοῖς γίνωσκᾶ

σι ἰσε Ἄγιος ὁ Θεὸς Ἄγιος ἰσχυρὸς

Ἄγιος ἀθανάτος ἐλεῆσον ἡμᾶς

**Δ**οξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

**Κ**αὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰ

ῶνων ἀμήν

**Α**γιος ἀθανάτος ἐλεῆσον ἡμᾶς

**Α**ααα γιόος ὁ Θεεός Ἀααα



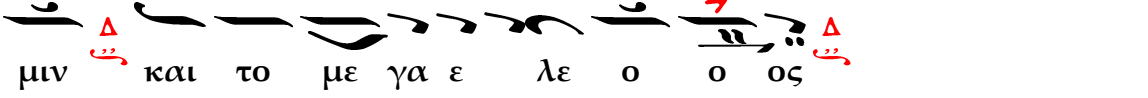
αγιόος ἰσχυρὸς Ἄγιος ὁ ὁσ ἀθαα

αα ναααατος ἐλεεῆσον ὁ ὁ ὁν

ἡηηη μαααας

**Σ**η ἡμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γεεγο

νεν ἀσωμέντῳ ἀναστάντι ἐκ τῆς φθῆκαι ἀφ


  
 χη γω της ζω η ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να
   

  
 τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η
   

  
 μιν και το με γα ε λε ο ο ος

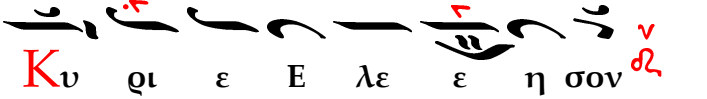
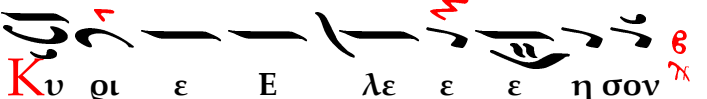
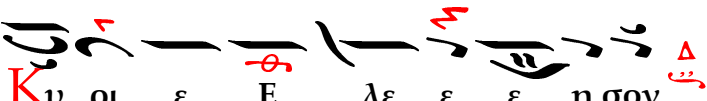



\*\*\*\*\*

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

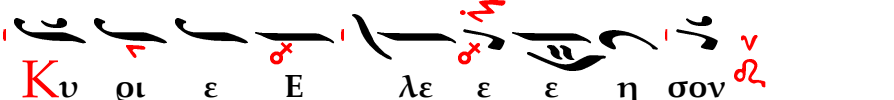
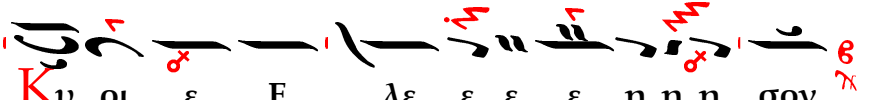
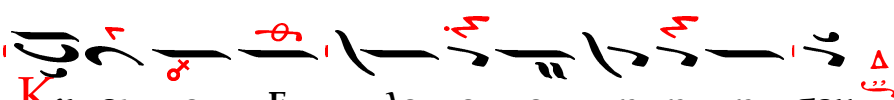
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ


  
 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
   

  
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
   

  
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
   

  
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
   

  
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
   

  
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ


  
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
   

  
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον
   

  
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρί (110).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. (ρί 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (ρι' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ  
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρι' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ  
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ρι' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ  
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω  
σον η μα α ασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν  
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·  
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρια'(111).

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εκ Παρ  
θε νσ τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λσ ς ι



α

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. (ριὰ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Πατρ  
θε νσ τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λσ ς ι

α

Στίχ. γ'. Δόξα και πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, και ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ριὰ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Πατρ  
θε νσ τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λσ ς ι

α

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων και οἰκτίρμων και δίκαιος. (ριὰ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Πατρ  
θε νσ τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λσ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

**Ο** Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α  
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος  
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη  
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει  
 παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη  
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω  
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι  
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τῶ Πα τρι  
 και τῶ Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α  
 ας


Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν  
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·  
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...


Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρθ' (109).


Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,  
 ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. (ρθ' 1)


Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-θ.


**Η** γεν νη σις σὺ Χρι στε ο Θε ος η μων  
 α νε τει λε τῶ κο σμω το φως το της γνω σε ως


  
 εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ



  
 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον



  
 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι



  
 νω σκειν εξ υ υ υ ψς α να το λην Κυ ρι ε



  
 δο ξα σοι


**Στίχ. β΄.** Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. (ρθ΄ 2)


**Η**

  
 γεν νη σις σς Χρι στε ο Θε ος η μων



  
 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως


  
 εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ



  
 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον



  
 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι







  
 νω σκειν εξ υ υ υ ψς α να το λην Κυ ρι ε


  
 δο ξα σοι

**Στίχ. γ΄.** Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. (ρθ΄ 3)

**Η**

  
 γεν νη σις σς Χρι στε ο Θε ος η μων


  
 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως


 εν αυ τη γαρ οι τοις α σροις λα τρευ ον τες υ  

 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον  

 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι  

 νω σκειν εξ υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε  

 δο ξα σοι οι οι

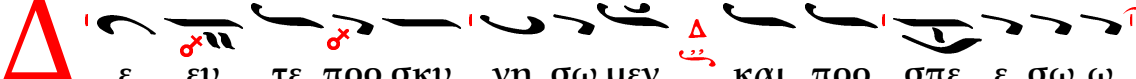

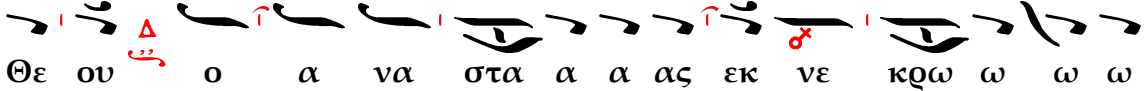

\*\*\*

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

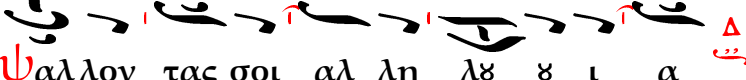
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος 


 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω  

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε  

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω  

 ων

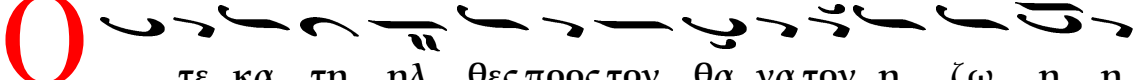
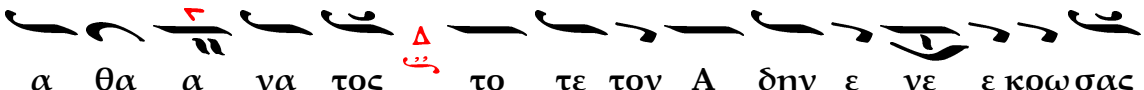
ὁ β΄ χορός:


 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

\*\*\*

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)


 Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η  

 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας

τη ἀστραπή της Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ οὐρανίου οὐρανοῦ  
 τε θνήσκουσας ἐκ τῶν κατὰ χθονίων ἀνεστῆ  
 σαι αἰδύναμει των ἐπουρανίων ἐκ  
 κραυγῶν Ζωοδοτῆ Χριστοῦ Θεοῦ ἡμῶν  
 δοξασοι

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ

**Η** γεννησὶς σου Χριστοῦ Θεοῦ ἡμῶν  
 ἀνετίλετο κοσμοφωτιστικῆς γνώσεως  
 ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες  
 ποσσῆρος ἐδιδάσκοντο σε προσκυνεῖν  
 ἡλιον της δι και ο σου υ υ νης και σε γι  
 νωσκῆν ἐξ υ υ ψα α να το λην Κυρι ε  
 δοξασοι

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Ἀπολυτίκιον.

ἦχος Δι-Θ

**Ε**ὐαγγελιῆς Ἰωσήφ τῷ Δαβὶδ τῷ

μα τα τω Θε ο πα α το ρι Παρ θε νον ει δεσ κυ  
 ο φο ρη η σα σαν με τα μα γων προ σε κυ υ  
 νη σας με τα ποι με νων ε δο ξο λο γη σας δι  
 αγ γε λη χρη μα τι σθεις ι κε τευ ε Χρι ζον  
 τον Θε ον σω θη ναι τας ψυ χα α ας η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

**Τ**ας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα  
 τε α πλα νως ε πο ρευ θης δι α βι ι ὀ πα τη ρ η  
 μων Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ου ρα νι α χα  
 ρι σμα τα λα βων α γρυ πνι αις και νη στει ει αις  
 ι ε ρο ρ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σ ο ον πε ρ κα θι  
 κε τευ ων εκ τε νως Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα  
 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε  
 ος

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

**Η**ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες <sup>Γα</sup> <sup>Νη</sup> <sup>Γα</sup> <sup>ϕ</sup> <sup>22</sup> δη μος  
ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος <sup>Γα</sup> <sup>ϕ</sup> <sup>22</sup> Α θλο φο ο ροι Χρι  
στς <sup>Νη</sup> <sup>ϕ</sup> <sup>9</sup> 8 τεσσα α ρα κο ον τα <sup>Νη</sup> <sup>ϕ</sup> <sup>9</sup> δι α πυ ρος γαρ και υ  
υ δα τος εν δο ξοι <sup>Γα</sup> <sup>ϕ</sup> <sup>9</sup> δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε  
δο ο ξα σθη η τε <sup>Γα</sup> <sup>ϕ</sup> <sup>9</sup> αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ  
ου σι ον <sup>Γα</sup> <sup>ϕ</sup> <sup>9</sup> δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε  
λε ος <sup>Γα</sup> <sup>ϕ</sup> <sup>22</sup>

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος Πα ρ

**Α**γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ  
γοι <sup>Γα</sup> <sup>ϕ</sup> <sup>22</sup> ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η  
μων <sup>Νη</sup> <sup>ϕ</sup> <sup>9</sup> δω ρε αν ε λα βε τε <sup>Γα</sup> <sup>ϕ</sup> <sup>9</sup> δω ρε α αν δο ο  
τε η μιν <sup>Γα</sup> <sup>ϕ</sup> <sup>22</sup>

Τὸ κοντάκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Ἦχος Γα ϕ

**Η** Παρ θε ε νος ση με ρον <sup>Πα</sup> <sup>Νη</sup> <sup>ϕ</sup> <sup>22</sup> τον υ πε

ρυ σι ον τι λι λι κτει και η  
 Nη γη η το σπηλαι ον Πα τω α προ σι τω προ  
 σα α α α γει α γγε λοι με τα ποι με ε  
 ε ε νων δο ξο λο γυ ρ σι Μα γοι δε με  
 τα α στε ε ε ε ρος ο δοι πο ρυ ρ  
 σι δι η μας γαρ ε γεν νη η η θη παι δι ον  
 νε ον ο προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

**A** α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος  
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α  
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο  
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

**A** γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο  
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος  
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η



σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο  
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι  
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α  
α α α α α α α α α α α α α α α  
ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου ( † 1922)

Ἦχος Δι-θ

Νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ  
υ ψ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μις

Α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι  
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι  
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι  
 ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο  
 ο ο ο ο ο ο ο ος

**A** α α α α α α α α α α α α α α  
 α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι  
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι  
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι  
 ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ οο ο ο ο  
 ο ο ο ο ο ο ο ο ος

**A** α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι  
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α  
 ι ι ι ο ο ος A θα α α α α α α α α  
 α χα α α α α α α α α α α α α να α

α α α α α α λε α θα να α α το ο ο

**Ε**
  
 ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο

η η η μα α α α α α α α α

\*\*\*

### ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν,  
 ἦτοι τῆς Κυριακῆς τῆς Κ' ἑβδομάδος.  
 Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.  
 Προκείμενον. ᾠχος δ'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον. ᾠχος δ'.  
 Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.  
 Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.  
 Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν  
 Ἰσραήλ.

ᾠὴ ὁ ψάλτης.

ᾠχος Βου

**Η**
  
 αυ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι

ι ι οις α αυ τσ ς

Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον

Κυ ρι ον εκ πη γω ω ν Ισ ρα α η λ



Ἦχος Δι-θ

**A** λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ  
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ  
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυῖδ  
 και πα σης της πρα ο ο τη η  
 τος α αυ τϑ

**A** λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ  
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ  
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ  
 καρποῦ τῆς κοιλίας σου  
 θη σομαι ε πι του θρο ο ο  
 νου ου ου σου

**A** λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ  
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ  
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (β' 13-23).

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν

μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον. Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμαῖ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ, τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν· ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Ἦχος ἰζ' Δι. σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

ι οι οι οι τα α α α α α α α

α α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε ε







**Κ** υ ρι ε Ε λε η η σον <sup>Δ</sup>

**Κ** υ υ ρι ε Ε λε η η σον <sup>θ</sup>

Δι-θ

**Π** α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε <sup>Δ</sup>

**Π** α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε <sup>Δ</sup>

**Π** α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε <sup>Ζ</sup>

**Π** α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ε <sup>Ζ</sup>

**Π** α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε <sup>Δ</sup>

**Π** α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε <sup>θ</sup>

**Σ** οι οι Κυ ρι ι ε <sup>Δ</sup>

**Α** μη η η η η ην <sup>θ</sup>

**Κ** αι τω πνευ μα τι ι σϑ <sup>θ</sup>

ἢ ἕτερον

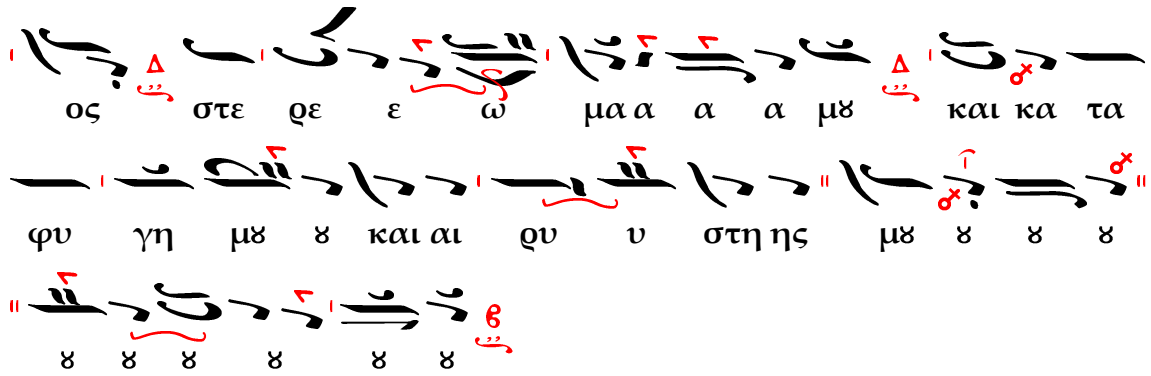
**Κ** αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ <sup>Δ</sup>

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξηγήσεις Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

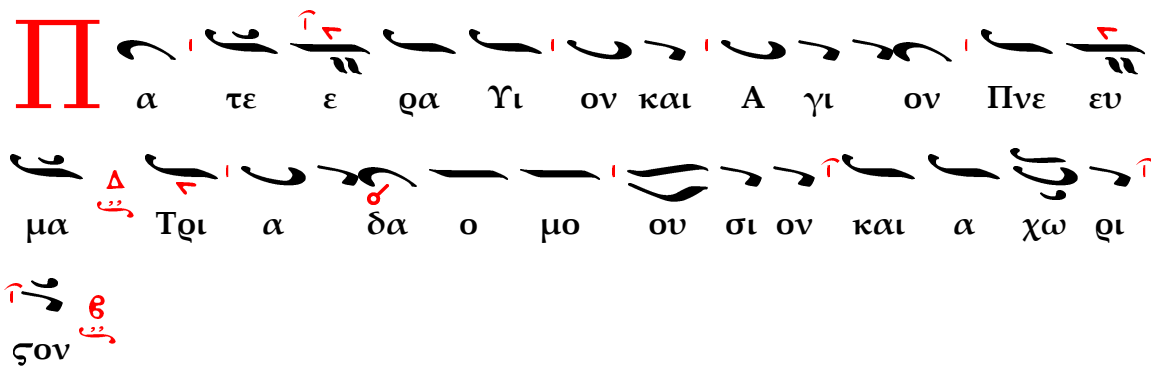
**Α** <sup>Δι</sup> γα πη σω ω σε <sup>Δ</sup> Κυ υ ρι ι ε ε ε η <sup>θ</sup>

η η <sup>θ</sup> Ι σχυ υ υς μϑ <sup>Δ</sup> Κυ υ ρι ι ι ι ι



Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος  $\overline{\text{Δι-θ}}$



Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

\*\*\*

**Ε** λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

**Κ** αι με τα τσ πνευμα το ος σσ

**Ε** χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

**Α** ξι ον και δι και ον *καὶ ἄλλως :* Δι

**Α** ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

**Α** γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σσ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εντοις υ ψι ι ι σοις

**Σ** ε ε υ μνη ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν

σοι ευ χα ρι στς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σσ ο Θε ος η μων *\* καὶ ἄλλως :* ο Θε ο ος

η η η μων

*Ἐτονίσθησαν ἰς Ἀυγ. ,αἰγίς', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.*

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

**A** ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω  
ως μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε  
ο το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο  
ον και πα να μω ω μη η η το ο ο ον και  
αι αι μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η  
μω ω ω ω ν τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε  
ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι  
ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ  
κρι ι τως των Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη  
η η ν α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον  
Λο γο ον τε ε ε κ ς ς ς ς σαν την ον τω ω ως  
Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο  
με ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι

**A** ξι ον ε ε στιν ως α α λη η η

θω ω ω ως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο ο το ο  
 ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και αι  
 πα να μω ω μη η το ο ο ον και μη η τε ε  
 ε ρα τϛ Θε ς ς η η μω ω ω ων την τι  
 μι ω ω τε ε ε ε ραν των Χε ε ρϛ ς βι ι  
 ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ  
 κρι ι τως των Σε ε ρα α φι ι ι ιμ την α  
 δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ον Λο γο ον  
 τε ε ε κϛ ς ς ς ς σαν την ο ον τως  
 Θε ε ε ο το ο ο κον σε με ε γα α α λυ  
 υ νο ο ο με ε εν

Ἔτονίσθη κα' Δεκ. βη', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. βιθ', Ἰ.Α.

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-Θ

**A** ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θως μα κα  
 ρι ι ζει ει ει ει ν σε τη η ην Θε ο ο  
 το ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α ρι ι στον

και αι πα να α μω ω μη η η τον και μη τε  
 ε ε ρα α α τϑ Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η  
 μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ω  
 Χε ρϑ ϝ βι ιμ και αι ε εν δο ο ξο ο  
 τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω ως  
 τω ω ων Σε ε ε ε ρα φιμ την α δι ι ι  
 ι α α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο  
 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κϑ ϝ ϝ σαν την  
 ο ο ον τω ω ω ω ως Θε ε ο ο το ο ο  
 ο ο κον Θε ο το ο ο ο κον  
 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με  
 ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ιδ' Σεπτ. ,βθ', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. ,βιθ', Ἰ.Α.

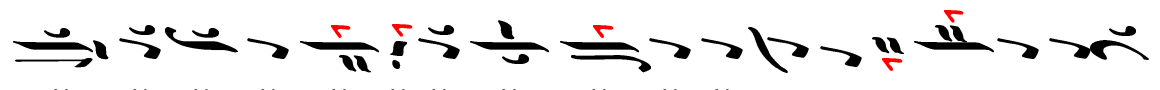
Κοινωνικόν. Μπαλασίου Ἱερέως τοῦ Νομοφύλακος (ιζ' αἰών).

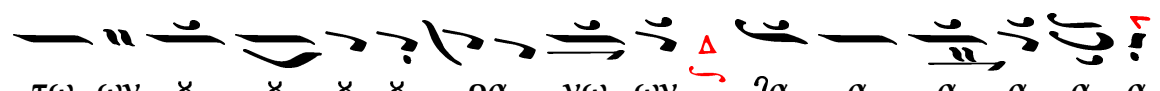
Ἦχος Δι - ϑ

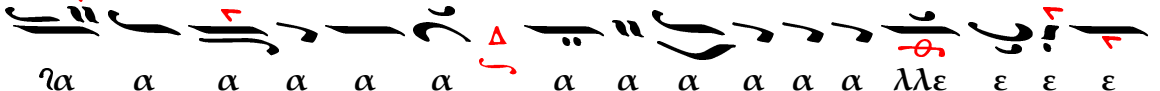
Δι  
 Α ι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει  
 ε - ρ' 22




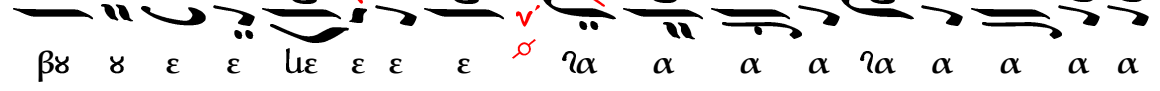




  
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ρα α α α εκ

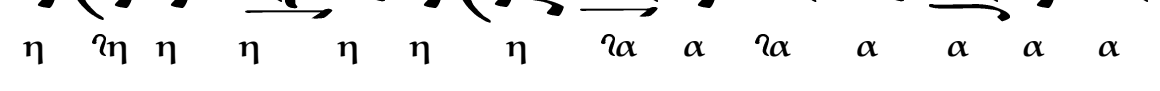

  
 τω ων ϝ ϝ ϝ ϝ ρα νω ων ρα α α α α α

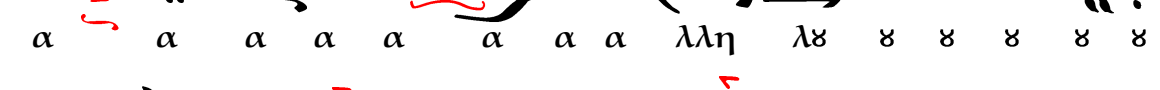

  
 ρα α α α α α α α α α α α λλε ε ε ε

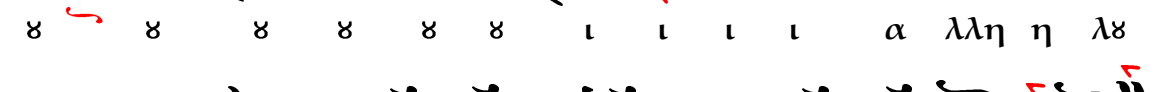

  
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

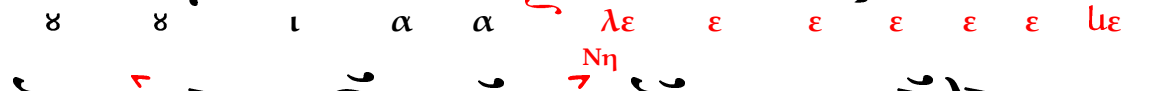

  
 βϝ ϝ ε ε λε ε ε ε ρα α α α ρα α α α α



  
 λλη η η η η η η η η η η η η η η η η

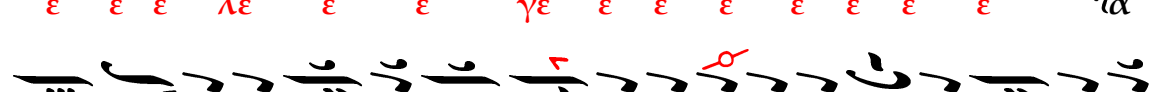

  
 η ρη η η η η η ρα α ρα α α α α α

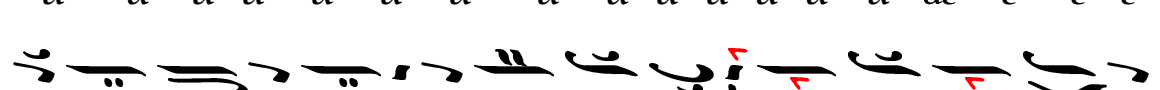

  
 α α α α α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ



  
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α λλη η λϝ



  
 ϝ ϝ ι α α λε ε ε ε ε ε λε



  
 ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε


  
 ε ε ε λε ε ε γε ε ε ε ε ε ε ρα


  
 α α α α α α α α α α α α α λε ε ε ε


  
 ε ρα α α α α α α λε ε ε ε λε ε ε ε


  
 ε ι α ρα λε ε ε ε ε ε χε ε ε ε


  
 ε ε ε ε ε ι α α λε ρα α α α α λε ρα

α α α λιε γα α γα λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε γα α α α α α α α α α λιε ε

ε ε ε γα α α α α λιε ε γα α α α

α α λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ι α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η α αλ λη η λδ

δ δ δ δ δ δ δ δ δ ι ι ι ι ι ι α λλη η λδ

δ δ δ ι ι α α πα α α α α γα α α α

α α α α α α α λι ι ι ι ι ι ι ι ι

γα α α α α α α α α α α α α α λλη η η

η η η η η η η λιε η η η η η η η η η

η η η τι ι ι ι ι τι ι ι τι τι ι ι

ι ι τι ι ι τι τι ι ι ι ι τι ι ι τι

τι ι τι ι ι τι ι τι ι τι ι ι ι ι τι ι

ι ι τι ι ι τι ι ι ρο ρο τι ι τι ι ι τι

τι ι ι ρο ρο ι ι ι ι τι ι ι τι ι ι

ι ι τι ι ρα α α α ρα α α α α α

α α α α λιε ε ε ε ε ε ε ε λιε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε λιε ρα α λιε ρα ρα α

λιε ε ε α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α

α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

**Ε** ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ ν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν


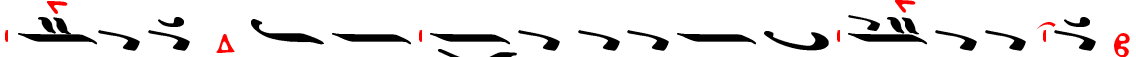


Ἦχος Δι-θ

**Π** λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε






ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σϝ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον


  
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
   

  
 με ε ραν <sup>Δ</sup> με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ <sup>θ</sup>
  

  
 Α λλη λθ ι̇ α Α λλη λθ ι̇ α Α λλη
   

  
 λθ ι̇ α α α <sup>Δ</sup>

Ἦχος  Δι-ϑ


  
**Ε** <sup>χ</sup> ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
   

  
 νον <sup>Δ</sup> α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος <sup>θ</sup> (δις)
   

  
**Τ** ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
   

  
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν <sup>ζ</sup> α πο τϛ νυν και ε ως
   

  
 τϛ αι ω ω νο ο ος <sup>Δ</sup>